

LEIRFJORD KOMMUNE

Landbruks og matdepartementet

Postboks 8007 DEP
0030 OSLO

Vår ref.	Arkivkode	Deres ref .	Dato
05/01541-003	V70	200501215-/BHJ	29.09.2005

SVAR - HØYRINGSUTKAST - FORSKRIFT OM BEREKRAFTIG SKOGBRUK

Det vises til utsendte høringsutkast til ny forskrift om berekraftig skogbruk datert 06.07.2005

Leirfjord kommune slutter seg til det vedlagte forslaget, men har følgende kommentarer og ønske om endring til de enkelte kapitler i forslaget til ny forskrift:

§ 2-2, siste ledd.

”Hogst kan normalt berre skje i område der det er gjennomført miljøregistreringar, (jf. forskrift om tilskott til skogbruksplanlegging med miljøregistreringar). Ved hogst i område der slike registreringar ikkje er gjennomførte, skal dei føre-var-tiltaka som er nedfelte i Levende Skog sine standardar leggjast til grunn.”

I Nordland er det kun i et fåtall kommuner hvor det er gjennomført miljøregistreringer jf. forskrift. Hogst i slike områder hvor det ikke er foretatt slike registreringer må derfor skje etter levende skog sine standarder. I prinsippet vil dette gjelde all form for hogst, fra den enkleste vedhogst til større mekaniske drifter. Leirfjord kommune vil påpeke at dette ikke må medføre større grad av byråkrati og begrensninger ut over det som følger av dagens skoglov, og at prinsippene om frihet under ansvar fortsatt må gjelde. Leirfjord kommune er for øvrig helt enig i at der det ikke er gjennomført miljøregistreringer, skal hogst skje etter Levende skog sine standarder. Dette bør imidlertid ikke være til hinder for at skogeiere kan hogge i egen skog til eget bruk, uten at de skal pålegges begrensninger eller kunne fremvise kurs i levende skog. For øvrig bør teksten i forskriften tilpasses det faktum at det er mange kommuner, spesielt nordafjells som ikke har gjennomført miljøregistreringer.

§ 2-3, 7. ledd

”Nygrøfting av myr og sumpskog med sikte på skogproduksjon er forbode. Skifte av treslag i edellauvskog kan berre skje etter godkjenning frå kommunen”.

Forbudet mot grøfting av myr for skogproduksjon er en alt for streng bestemmelse. Begrepet myr omfatter enkelte steder også områder som er forsumpet som følge av tidligere tiders avskoging for beite, tidligere utmarkslåtter som ikke lenger blir høstet og lignende. På slike områder er det ofte fra grunneiere et ønske å sette områdene i skogproduksjon. Dette er

områder som, pga for flere år siden avsluttet slått og beite ikke lenger har noen kulturlandskapsmessig eller biologisk verneverdig verdi med seg. Dessuten er ikke myr en sjelden naturtype på ytre Helgeland. Det vises også til standardene fra Levende skog hvor det heter at *”Nygrøfting av myr og sumpskog skal normalt ikke skje. Unntaksvis kan nygrøfting foregå når det etter nærmere registrering er dokumentert at tiltaket ikke berører myrer og sumpskog som er rike, sjeldne, har stor betydning for biologisk mangfold, stor landskapsmessig verdi eller betydning for friluftslivet”*. Det anbefales derfor at teksten i forskriften forandres til: *”Nygrøfting av myr og sumpskog med sikte på skogproduksjon kan berre skje etter godkjenning frå kommunen og i henhold til dei føre-var-tiltaka som er nedfelte i Levende Skog sine standardar. Skifte av treslag i edellauvskog kan berre skje etter godkjenning frå kommunen”*.

§ 2-3, 9, ledd

”Bruk av utanlandske treslag kan berre skje etter godkjenning frå kommunen. Ved avgjerda skal kommunen leggje vekt på å unngå uønska spreiding av slike treslag”

Denne bestemmelsen er bare å innføre mer unødvendig byråkrati inn i forvaltningen. Valg av treslag bør i utgangspunktet kunne overlates til skogeierens frihet under ansvar-prinsippet. Bakgrunnen for dette er at bruk av utenlandske treslag ofte vil være viktig for å utnytte markas produksjonsevne på en best mulig måte. I praksis vil det kun være aktuelt å bruke utenlandske treslag på avvirka områder som fra før har vært bevokste med utenlandske treslag. For øvrig er valg av treslag et eget punkt i Levende skog standarden, og det burde være nok å henvise til denne i forskriften.

Kapittel 3. Forynging etter hogst

Leirfjord kommune stiller seg positiv til den innskjerpelse i foryngelsesplikten som følger av dette forslaget til forskrift. Imidlertid når det gjelder § 3-3 *”Tettleik og treslag”*, så bør det vurderes å øke det minste lovlige planteantall for gran- og/eller lauvdominert skog, da spesielt for de mer lønnsomme høgbonitets områdene. De foreslåtte tall vil ikke skape en tilfredsstillende foryngelse for Helgeland. En kan ikke regne med stor grad av naturlig foryngelse, ettersom det er lenge mellom gode frøår her en lenger sørover i landet.. Samtidig gjør klimatiske begrensninger at et færre antall planter enn sørover i landet vokser til å blir fremtidstrær.

I §3-3 siste setning hetter det at *”Kommunen kan berre gi pålegg om å forynge med treslag som naturleg høyrer heime i området”*. Dette er en alt for upresis ordlyd og bør i sin helhet strykes fra forskriften. Hva er det som er naturlig? Hva som kan defineres som såkalte *”naturlige treslag”* vil variere f.eks. ut fra hvilket tidspunkt en ser det ut i fra. (for 10 år siden? 100 år? 1 000 år? 10 000 år siden?). Det vil også variere med hvilke geografiske grenser en ser dette såkalte området ut i fra (eiendommen? bygda? kommunen? regionen? fylket? landet?) Hva som er *”naturlig”* er derfor et meget subjektivt og tøyelig begrep som ikke passer som ordlyd i en slik forskrift. Leirfjord kommune vil da henvise til det Landbruksdepartementet foreslo i høringsutkast vedr. ny skogbrukslov om bruk av treslag etter hogst:

”Ved vurdering av plantetal kan ein berre akseptere som «teljande treslag» dei treslag som er tilpassa veksestaden og som kan gi ein tilfredsstillande produksjon av virke, både volum- og kvalitetsmessig. Departementet meiner det ikkje er rimeleg å påleggje skogeigar å etablere forynging med anna treslag enn det som stod i bestandet før hogst. Ved naturleg forynging skal ein ikkje rekne t. d. større mengder vanleg bjørk som framtidstreslag der det tidlegare stod gran eller furu, utan etter eit bevisst val frå skogeigar og med godkjenning frå kommunen. Produksjon av ved på høge bonitetar kan i denne samanheng ikkje reknast som ein

bevisst strategi. På mark der produksjon av ved ikkje vil gi skogproduksjon som er vesentleg dårlegare enn den som stod der frå før, kan produksjon av ved bli godtatt. Ut over dette må ein ta omsyn til sjeldne treslag og Levande Skog sine krav om minst 10% lauvtreinnblanding på eigedomsnivå. Departementet meiner felt med t. d. gran i skogreisingsstrøka skal behandlast som tilsvarande skog i skogstrøka. Avvik frå føresetnadene skal baserast på godkjenning frå kommunen.”

En presisering av dette i forskriften ville derfor være mer riktig, og et forslag til ordlyd i forskriften som også har i seg intensjonen med forskriften kan derfor være: ”Kommunen kan berre gi pålegg om å forynge med treslag som stod i bestandet før hogst.”

Leirfjord kommune har for øvrig ingen større kommentarer til den øvrige ordlyden i forslaget til ny forskrift.

Med vennlig hilsen

Jostein Saus
skogbrukssjef